

ГИМНАЗИЈА

ЛИСТ УЧЕНИКА И ПРОФЕСОРА ГИМНАЗИЈЕ
САВА ШУМАНОВИЋ У ШИДУ

школска 2014/2015. година, година X, број 31

Опроштај од ...

Поздрав матурантима

Сваког зеленог и расцветаног Савиног пролећа, препуни снажних емоција, опрштамо се од једне генерације матураната наше Гимназије.

Постајете карика садржајног ланца традиције, који постоји од 1951. године, када је Потпуну мешовиту гимназију у Шиду уписала једна група амбициозних, младих људи, задовољних што школовање могу наставити у свом месту.

Те благе, румене јесени, започели су ваши средњошколски дани.

Памтим осмехе на вашим лицима при нашем првом сусрету.

Памтим ваше очи, радознале и помало забринуте. Од првака се увек очекивало да буду заинтересовани и одговорни, вредни и упорни.

Низали су се дани препуни ђачких брига, успеха и разочарања, изостанака са наставе, успеха на такмичењима, другарства и љубави, сумњи и снова.

Задовољна сам данас, док гледам осмехе на вашим лицима и очи из којих искри младалачка енергија и спремност да прихватите изазове који су пред вама, јер...

Пред вама је живот, многобројни путеви и могућности. Надам се да ћете бирати оне праве и остварити велики део својих планова и жеља. Зaborавите неуспехе и разочарања, савладајте сумње и тешкоће. Памтите и понесите све оно добро и корисно што сте сазнали, научили и доживели у овој школи, као непроцењиво благо, које сте стекли својим трудом уз помоћ и подршку професора.

Нека вам знања и вредности, које као формиране особине личности носите у себи, помогну да постигнете успех, задовољство и сваку срећу у даљем школовању и животу.

На раскрсници путева

(текст посвећен матурантима
школске 2014/2015. године)

Један почетак једног од путева, искушење и забрањено вође. Каткад застанемо над питањем, котрљамо камен час на једну час на другу страну. Покушамо да укротимо дивљину. Смех.

Слажемо мозаике сећања, слажемо све облике, боје и све оно што је било саставни део сваког лика, све оно што ће бити и све оно што мора док је нас, ту међу вама, док је почетака, док је људи међу људима, док је смеха и док постоји искон свих искона.

Постоји једно сећање, постоји једна клупа, постоји једна мисао која живи. Постоје људи захваљујући нама људима, постоји једна срећа, постоје мозаици сећања величине Вашег длана.

На крају сваког почетка и на почетку новог почетка, када једна реч удахне музику нотама, а мисао настави да лута светом, тада досегни ону највишу звезду која ће те пратити сваки пут кад те сећање врати на оно место где још увек стоје дрвореди града који мирно дрема на пропланку.

Неколико десетина имена још одзывају ходником прошлог времена, шкрипи клупа ђачких успомена, светлост се простре сваки пут кад чујеш добро познате гласове док дозвивају твоје име, започнеш битку, па застанеш, сетиш се сваког трена када те лице осмехом тера на смех. Још памтим лекцију када смо учили, прошлост за сваку садашњост и близку будућност. Летите овим небом опет и опет. Летите широко раширених крила. И када све саберете, одузмете и поделите, добијете четири године лепих успомена. Зaborавља се свака небитна ситница, а оне најјаче остану у сећању. Само летите, летите, летите.

Неколико речи, једна не тако далека прошлост, пут што се простре пред нас, сан и уморни уметник док уљаним бојама слика своје дрвореде, зеленило једне младости међу гранама наших сећања, још једном ластавица шири крила да полети пут тихих облака, тако чист залазак сунца, тако леп пупољак на платну летњег дана. Лети ластавице, опет, високо дотакни облаке, па се тад лагано спусти на земљу, пређи ту раскрсницу као вешт морепловац узбуркано море. Кад заискри суза у оку, речи када постану снажне, успомене одвећ одважне, песма ће гледати како мисао поносно маше док изговара речи „А сад адио“.

Ваша директорка Љубица Радишић

У име Наставничког већа професор Зденко Лазор

Опроштај од ...

Растанци су бедеми са којих нам се пружају неки нови видици

„Ја гласам за крем!“ Неки су за сиву, мада, чула сам да неки трећи сад спомињу и зелену. Не знам откуд то, кад је био договор да ће се гласати између крем и сиве, ал' добро, има свако право да изнесе своје мишљење. Кад смо изградили целу ту тврђаву, некако ћемо да одаберемо и боју за фасаду.

„Хватајте лопате и на посао“, ето тако су нас дочекали пре четири године у овој школи. А ми још нејаки и збуњени, ни не видевши план пројекта, почели смо да копамо темељ, па како нам буде. А било нам је свакако, али не и лако. Дошли први контролни, а ми ни шлемове нисмо имали, тако да је било озбиљно повређених. Нисмо се још како треба ни упознали, носили смо једни другима воће и желели брз опоравак. Кад је дошла она струја из физике, пола нас је мало јаче дрмнула, ал' некако преживесмо. Било је и несугласица међусобних, а и са професорима. Они, као и сваки послодавац, знају бити понекад неправедни, па смо морали и да штрајкујемо, но ипак чини ми се да ћемо радове успети завршити у предвиђеном року. Ипак, није у овој причи битан само резултат, цео тај процес рада је био за нас веома користан, јер нам је омогућио да упознамо како друге, тако и себе. Неки ће стварно постати грађевинци. Они који су у целом том пројекту водили финансије биће економисти, они који су повређенима превијали ране - лекари, психологи - они који су умели да попричaju са људима када имају неки проблем, а они који на неки други начин умеју да обећавају - политичари.

Кад завршимо пројекат, попећемо се заједно на те наше зидине, бићемо поносни што стојимо на једној чврстој, стабилној, дуговечној грађевини и гледаћемо дивне, далеке, нама још увек непознате пределе, које нам она омогућава да видимо.

Урадићемо то заједно, као што смо заједно радили све до сад и као што ћемо заједно да одаберемо боју за фасаду. Након тога, облачимо наша најбоља одела и одлазимо на свечано пресецање црвене траке испред улаза наше тврђаве.

Из нашег угла данас

Опраштамо се, опраштамо се и страшно дугим корацима одлазимо у свет. Одлазимо у своју младост, онуда иза фабрика, иза пристаништа и моста, низ раскршћа која се разилазе као посвађани људи, онуда низ пругу, где трава има укус воде, песка и сунца. Није ово више завршена само једна школска година, кажу завршено је једно поглавље живота. На позорници наших ученичких дана, глумили смо понекад одлично, понекад слабо, али са уживањем. Знамо, уживали сте у нашој глуми, очарани успесима, разочарани нашом тугом због неуспеха. Говорили сте да је свака улога важна, да без ње нема праве представе, да сте наш јувелир, а ми ваши небрушени драгуљи. Сцена нам понекад није била раскошна, али цена је била висока. Четири године мукотрпног, али слатког рада. Акција, реакција, разних трансакција, како да се забораве...

Украдите нашу сенку, обуците је на себе и показујте је свима, јер то је једини начин да живите са нама нашу младост, да делите у мислима са нама радост, да сањате наше снове и путујете нашим путевима... носићемо вас у себи, са нама, у данима кишним и снежним грејаће нас ваша љубав, у данима топлим смешиће нам се сунце вашим очима... понеки ветар или летња олуја сетиће нас на вас и наше несташне дане... тражићемо ваш мирис у мирису пролетњег цвећа које је део чаролије младих дана... слушаћемо ваше речи кад склонимо очи и вратићемо вам се у сновима на крилима нежности и љубави... Разилазимо се, али наше детињство и младост остају са вама без обзира каквим стазама сутра лутали. Мало је било, али, кад погледаш, доста је све оно што смо и рекли и прећутали.

Анђела Тодоровић, IV-2

Вања Ковачевић, IV-2

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

Дан 11. и 12. 02. на Општинском такмичењу мушка и женска одбојкашка екипа су избориле пласман на Окружно такмичење.

Општинско такмичење из физике 14. 02. одржано је и нашој школи, учествовало је 18 ученика, а у даљи круг такмичења пасирало се 8 ученика.

Друштво српско - руског пријатељства је дана 23. 02. 2015. године расписало конкурс под називом „Деца и рат“. На овом конкурсу су учествовали Николина Остојић 1.1, Милица Чизмић 1.2, Николина Каштеровић 2.1, Николина Валентировић 2.1, Марина Киш 2.1, Теодора Тодоровић 2.2 и Милица Вујасиновић 2.3. Радови ученица Милице Чизмић, Николине Каштеровић и Николине Валентировић су проглашени за најбоље и пласирали су се на виши ранг такмичења.

У четвртак, 26. 02. 2015. године одржана је Општинска смотра рецитатора „Песниче народа мог“. На Окружно такмичење пласирале су се четири ученице: Милица Панић 2.4, Соња Стекић 2.2, Николета Скакавац 3.2 и Даница Хован 3.3 одељење.

Ученик Душан Милашиновић 1.2 разред, учествовао је на Републичком такмичењу из математике, које је одржано 28. 02. 2015. у Зајечарској гимназији.

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ МАТЕМАТИКЕ				
ИМЕ И ОГЛСНО УЧЕНИКА	ГРДА	ИСПОДНЯЧА	ИМЕ МАТРИЦЕ	ПОДАЦИ
Душан Милашиновић	1.2	Лапаче Младен Стојановић		поплава

На Скупштини Друштва српско-руског пријатељства која је одржана у Народној библиотеци "Симеон Пишевић" у Шиду 6. 03. 2015. године, учествовали су и ученици наше школе који чују руски језик као страни језик, Вања Ковачевић 4.2, Горан Бозало 2.3, Немања Нешковић 2.1 и Јована Бјелчевић 2.1, а припремао их је професор Зденко Лазор.

У фискултурној сали наше школе је 6. 03. 2015. године почела са радом школа плеса за све матуранте и све заинтересоване ученике.

одржано је 5. 03., а екипа наше школе је заузела прво место.

На Осмомартовском сусрету на Фрушкој гори – Врднику – Змајевцу учествовала су три професора и три ученика Гимназије и на тај начин постали чланови ПД „Железничар“ Шид.

Матуранти наше Гимназије су 12. 03. 2015. године посетили Основну школу „Јован Јовановић Змај“ из Шида. Посету је организовао школски психолог Јован Комленац у оквиру програма професионалне оријентације. Матуранти су присуствовали и часовима, како би имали потпунији увид у професију педагога у школи за ученике са сметњама.

Предавање на тему „Превенција ХИВ-а“ одржано је у нашој школи 12. 03. 2015. године у организацији Црвеног крста Шид. Предавање су одржале ученице наше школе и вршњачки едукатори Зорана Топић и Милица Живковић.

На међуокружном такмичењу из физике, које је одржано у Новом Саду, 14. 03. учествовало је шест ученика наше школе. Здравко Ђелић 1.2, освојио је другу награду, Слађан Јелић 3.2, трећу награду, а Оливера Којић 4.2 похвалу и тиме стекли право да учествују на Републичком такмичењу.

Регионално такмичење из социологије одржано је 14. 03. 2015. године у Новом Саду. Нашу школу представљала је ученица Вања Ковачевић 4.2, освојила је треће место и пласирала се на Републичко такмичење.

Општинско такмичење из српског језика и језичке културе на ком су учествовали 43 ученика из наше школе и ТШ „Никола Тесла“, одржано је 14. 03. у Гимназији „Сава Шумановић“.

У Сремској Митровици је дана 15. 03. 2015. године на Музеју Срема одржана рецитаторска смотра на којој су се представили и ученици наше школе, а пласман на Републичко такмичење оствариле су ученице Милица Панић 2.4 и Николета Скакавац 3.2 одељење.

Дана 15. 03. 2015. године у Гимназији у Сремској Митровици одржано је такмичење из енглеског језика где се у даљи круг такмичења пласирао ученик Дејан Дудук 4.2 одељење.

У нашој школи је 18. 03. 2015. године одржано мотивационо предавање на тему добровољног давања крви. Предавање је одржao доктор Слободан Лалић, волонтер Црвеног крста.

У Инијијативи 23. 03. одржано Окружно такмичење у малом фудбалу, наша екипа добила похвалу за учешће.

У суботу, 21. 03. 2015. у Пожаревачкој гимназији одржано је републичко такмичење из филозофије, а наш представник Јован Тубић, ученик 4.3 разеда, остварио је значајан резултат пласираши се у финале, међу 10 најбољих, у конкуренцији 30 представника школа из целе Србије.

Општинско такмичење из историје одржано је у нашој школи 21. 03. 2015. На такмичењу је учествовало 16 ученика, а Оливера Којић се пласирала на окружни ниво.

Промоција романа "Повест о апокрифу" аутора Микице Илића држана је у среду 25. 03. 2015. године, са почетком у 19.00 часова у Гимназији "Сава Шумановић" у Шиду. О књизи су говорили проф. Бојана Анђелић, проф. Бранко Лукач и сам аутор. У музичком делу програма учествовали су ученици наше школе.

Црвени крст Војводине је, 15. 04. у Студију М Радио-телевизије Војводине, реализовао Покрајинску смотру знања „Шта знаш о здрављу“. На смотри је учествовало укупно 54 победника градских и општинских такмичења Организација Црвеног крста из градова на територији Војводине. Нашу школу и општину је

„Колико се познајемо“. Екипа наше школе у сastаву: Михајло Матовић, Драгослав Коларевић, Зоран Старчевић и Марко Стојановић 1.1 одељење.

Регионално такмичење у беседништву одржано је 27. 03. у Гимназији „Лаза Костић“ у Новом Саду. Ученик наше школе Милош Милашиновић 4.3, освојио је друго место у својој групи, а ученица Даница Хован 3.3, освојила је треће место у својој групи.

Професорица Бојана Анђелић је одржала угледни час Ги де Мопасан. Два пријатеља у 2.2 одељењу, а исти је послужио и као стручно усавршавање са присутне колеге.

Поводом прославе рођендана господије Цветанке Тубић, представници издавача и Гимназије „Сава Шумановић“ су посетили 28. 03. у њеној родној кући. Том приликом предали су јој поклон, књигу о њој. Гимназију су представљали ученица Александра Лукић 3.2 одељење и професор Зденко Лазор.

Представници наше школе су 31. 03. посетили Факултет „Фимек“ у Новом Саду и учествовали у квиз такмичењу из опште културе. Екипу Гимназије чинили су: Драгана Варничић 4.1, Оливера Којић 4.2 и Александар Јовић 4.4, која је освојила друго место.

Током марта месеца представници факултета су у нашој школи одржали промоције својих смерова.

Црвени крст Војводине је, 15. 04. у Студију М Радио-телевизије Војводине, реализовао Покрајинску смотру знања „Шта знаш о здрављу“. На смотри је учествовало укупно 54 победника градских и општинских такмичења Организација Црвеног крста из градова на територији Војводине. Нашу школу и општину је

Догађаји и ми ... Догађаји и ми ...

представљала ученица Ксенија Цвјетковић 3.одељење.

Ученици наше школе су, 18. 04, заједно са својом професорком историје Биљаном Раца Радаковић и директорком наше школе Љубицом Радишић, посетили Спомен обележје „Сремски фронт”, а повод је био обележавање 70 година од пробоја „Сремског фронта”.

Окружно такмичење из историје одржано је 18. 04 у Сремској Митровици, а нашу школу је представљала ученица Оливера Којић 4.2 одељење.

Међуокружно такмичење из хемије одржано је у Новом Саду 18. 04. 2015. године, а Гимназију су представљали Михајло Матовић 1.1 и Милош Мучаловић 1.2.

Окружно такмичење из биологије, одржано је 19. 04. у Сремској Митровици, на којем је нашу школу представљало 7 ученика. На Републичко такмичење пласирала се Бојана Радељевић 3.3 одељење.

Ученици наше школе су заједно са својим професорима узели учешће на Међународном Дану планете Земље, који је обележен 22. 04. пригодним програмом на платоу испред КОЦ-а.

Окружно такмичење у рукомету, на нивоу Срема, одржано је 22 и 23. 04. у Спортском центру у Руми. 22. 04. такмичила се мушка екипа наше школе, а сутра дан женска екипа. Наше спортске екипе показују велике успехе у свим видовима спортских игара.

Републичко такмичење из физике одржано је 25. 04. у Зрењанину. Ученик Здравко Ђелић 1.2, освојио је прво место. Ученица Оливера Којић 4.2, освојила је похвалу, а Слобјан Јелић 3.2 је добио признање за учешће.

Дана 25. 04. у Сремској Митровици одржано је Окружно такмичење из српског језика и језичке културе. Нашу школу представљало је 14 ученика.

Покрајинска смотра рецитатора одржана је 26. 04. где је учешће узела ученица Милица Панић 2.4.

Час српског језика и дебата на тему „Трагедија Хамлета, краљевића данског

је трагедија Вилијама Шекспира“ одржана је у природи у школском дворишту 27. 04. 2015. године.

Радници полицијске станице Шид су у среду 29. 04. 2015. године у просторијама Гимназије „Сава Шумановић“ одржали предавање на тему „Безбедност у саобраћају“. Предавање је било намењено ученицима 4 разреда.

Општина Шид је доделила и наградила прво место за нашу школу у области спорта.

Радионице на тему „Превенција трговине људима“ одржане су 7. 05. у сарадњи са ПУ Јелица Станиковић - Шиља Шид за децу предшколског узраста. Радионице су одржале ученице наше школе Бојана Радељевић, Даница Хован и Зорана Лазић 3.3 одељење у сарадњи са Црвеним крстом Шид који је и носилац ове активности.

Републичко такмичење – Књижевна олимпијада одржана је у Сремским Карловцима 9. 05. 2015. године, а наше ученице Вања Ковачевић и Оливера Којић 4.2, освојиле су треће место и стекле право да упишу факултет без полагања пријемног испита.

У организацији Регионалног центра за талente, 9. 05. у Сремским Карловцима, је одржана смотра научно-истраживачких радова по дисциплинама. Наша ученици Матеја Бунтић, Вукашин Глигоријевић, Душка Трзић, Дејан Ђудок и Оливера Којић, пласирали су се на Републичку смотру.

Гимназија је Дан школе, који је ове године прославила 11. 05., обележила излетом на познато одмаралиште Липовача. Ученици су са својим професорима организовано пешке кренули на Липовачу.

Дана 14. маја директорка Гимназије је била гост радио Шида и причала о нашој школи, активностима, историјату, те промовисала нашу школу будућим гимназијалцима и њиховим родитељима.

У организацији „Хрватског културног друштва Шид“ у нашој школи одржано је, у петак 15. 05. приказивање филма „Трагање за обитељским вриједностима“ посвећено Богдану Месингеру, књижевнику, писцу и ликовном критичару који је некада био професор у нашој школи.

Од 18. 05. до 21. 05. професори и директорка наше школе обишли су одељења основних школа на територији наше општине и позвали ученике да упишу Гимназију која пружа најбољу основу за даље школовање.

И овог последњег школског дана, за матурante, 22. 05. 2015, у срцу и души ученика бију битку две личности; прва која је једва чекала да се отараси књига, професора и свих осталих мучак које је средњошколски живот задавао; и друга, која се тешко опрашта од свих бехања и осталих тричарија које су како-тако успевали да тај исти средњошколски живот поправе!

Писменим испитом из српског језика и књижевности почело је полагање матурског испита за ученике четвртих разреда наше школе, дана 01. 06. 2015. године.

Није Капулетијев врт у Верони, него наше школско двориште и извођење чуvenог дијалога између Ромеа и Јулије из истоимене трагедије Вилијама Шекспира.

У оквиру промоције књиге Писма из Шида Марије Демшар у Галерији слика Саве Шумановића, 02. 06. 2015, ученице наше Гимназије Николета Скакаџац и Даница Хован читале су писма Марије Демшар, служавке у кући Шумановића за време Другог светског рата.

У Галерији слика Саве Шумановића, су дана 11.06. у промоцији књиге професорице руског језика Милене Алексић учествовали су директор школе Љубица Радишић и професори Нада Хромиш Аничић и Зденко Лазор.

У Владичанском двору је истог дана председник Удружења српско-руског друштва професор Душан Лукић отворио изложбу ученичких радова са међународног конкурса Свет без рата које је из Русије донела госпођа Светлана Орлова, амеђу најбољим радовима су и три рада наших ученика: Николине Валентировић, Милице Шизмић и Николине Каштеровић.

Светлана Орлова, Сергеј Орлов из Русије те професорица руског језика Милена Алексић присуствовали су јавном часу руског језика који је био посвећен Дану Русије, а у организацији професора Здена Лазора. Ученици су то приликом писали писма својим вршњацима у Русију.

МАТУРАНТИ Гимназије „Сава Шумановић“

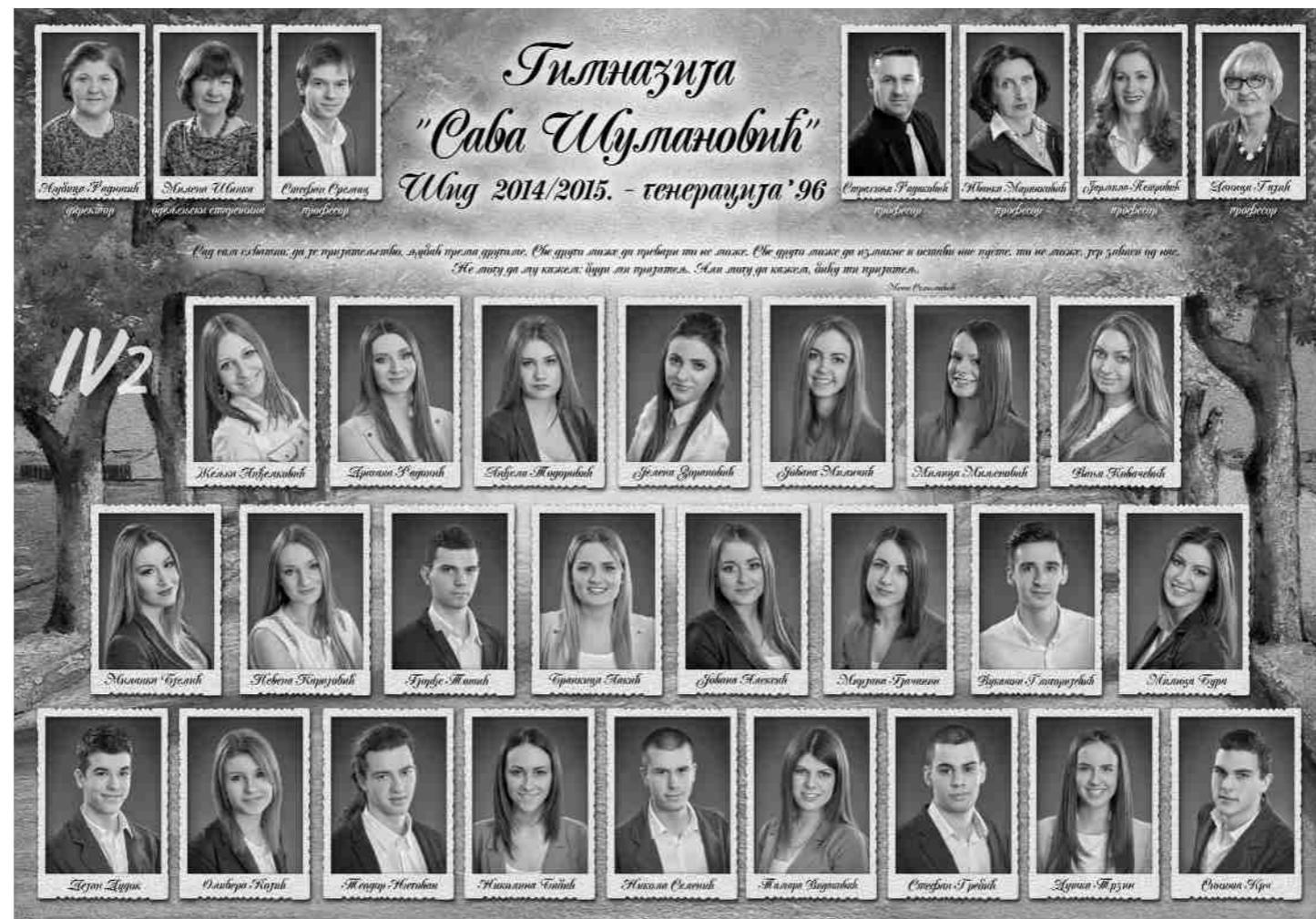

Поштовани разредни,

Сећамо се када смо пре четири године, први пут ушли у нашу учионицу. Преплашене и стидљиве дочекао нас је човек, који је у наредне четири године био наш други отац. Сви смо седели у клупама, мирни, тихи. Проучавали смо једни друге и покушавали да сазнамо што више из туђих погледа. Полако су нам се смењивали дани, сваки је за собом оставио по једну успомену, неки је донео ново пријатељство, нову љубав, неки радост, неки тугу. Везале су нас неке чаробне нити другарства које се неће раскинути у нашим срцима ако се једног дана раскину у нашем сећању. Иако, мора се признати, није све увек било идеално, било је ту и свађа, речи које нису смеле бити изговорене, али ипак требало се опрости и опростили смо. Поноснији ћемо бити већ сутра, јер је део овог пријатељства и један диван човек, који је са нама поднео све победе и поразе, сва разочарења и одушевљења, човека који се борио за нас и поносно носио бреме нашег разреда, човека који је стао уз нас и када су нас сви оптуживали, онда када смо били најгори, али и који нас је дизао у небеса када смо били најбољи. Бићемо поносни на нашег капитена, на нашег разредног Славка, јер је од нас направио праве људе. После четири дуге године које смо провели заједно, одрастајући заједно, плачући заједно, па чак и сада славећи, заједно можемо само рећи - Велико хвала, разредни!

Ваше IV-1 одељење

МАТУРАНТИ Гимназије „Сава Шумановић“

Драга разредна,

Није ово више завршена само једна школска година, - кажу, завршено је једно поглавље живота. На позорници наших ученичких дана глумили смо понекад одлично, понекад слабо, али са уживањем. Знамо, уживали сте у нашој глуми, очарани успесима, разочарани нашом тугом због неуспеха. Говорили сте да је свака улога важна, да без ње нема праве представе, да сте наш јувелир, а ми ваши небрушени драгуљи. Сцена нам понекад није била раскошна, али цена је била висока. Четири године мукотрпног или слатког рада. Акција, реакција, разних трансакција, како да се забораве...

Прве две године, путем којим је тек започето поплочавање наше средњошколске стазе, водила нас је наша драга разредна Иванка Маринковић. Њу красе дивне особине: одмереност, шаљивост, тачност... А Ви сте, разредна, верно наставили слагање цигала на нашој стази. Ваше срце је велико и снажно куза за драгуље четвртог два.

Сигурни смо да ћемо у срцима наших драгих професорки заувек остати Драгуљи са острва Фици. Разилазимо се, али наше детињство и младост остају са вама без обзира каквим стазама сутра путали. Мало је било, али кад погледаш, доста је све оно што смо и рекли и прећутали.

Хвала Вам,
Ваше IV-2 одељење

• МАТУРАНТИ •

ПОХВАЛЕ И НАГРАДЕ НАСТАВНИЧКОГ ВЕЋА ЗА УЧЕНИКЕ МАТУРАНТЕ У ШКОЛСКОЈ 2014/2015. ГОДИНИ

IV-1 ОДЕЉЕЊЕ

Носилац дипломе „Вук Караџић“: Милица Белдар, Александра Вркатајић, Драгана Варничић и Бојана Благојевић.

За одличан успех и примерно владање похваљују се и награђују: Милица Белдар, Тамара Бјелчевић, Бојана Благојевић (без изостанака), Драгана Варничић, Александра Вркатајић, Драгана Вудрак, Јована Вукомановић, Дејан Вурдаља, Милица Гавриловић, Никола Дангузов, Никола Дреновац, Милутин Ђилас, Тамара Јовановић, Дајана Ловрић, Јаков Ненадовић, Емилија Фајфрић.

Кандидати за ћака генерације: Милица Белдар, Александра Вркатајић.

Светосавска повеља: Милица Белдар.

За успехе из предмета:

Похвала-историја: Милица Белдар, Драгана Варничић, Тамара Бјелчевић, Александра Вркатајић.

Похвала-физика: Александра Вркатајић.

Похвала-математика: Александра Вркатајић, Милица Белдар.

Похвала-физичко васпитање: Марина Симић, Дајана Ловрић и Милица Јовић.

За успехе на квизовима: Драгана Варничић (квиз Колико се познајемо)

IV-2 ОДЕЉЕЊЕ

Носиоци Вукове дипломе: Миланка Ђелић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић, Оливера Којић, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Одличан успех и примерно владање: Миланка Ђелић, Тамара Видаковић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Мирјана Ђачанин, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић, Оливера Којић, Јована Миличић, Теодор Његован, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Кандидати за ћака генерације: Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Вања Ковачевић, Оливера Којић и Душка Трзин.

Светосавска повеља: Миланка Ђелић, Тамара Видаковић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Мирјана Ђачанин, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић, Оливера Којић, Јована Миличић, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Учешће на републичком такмичењу из српског језика и књижевности (књижевна олимпијада): Миланка Ђелић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Невена Кајајовић, Оливера Којић, Јована Миличић, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Вања Ковачевић - 3. место, Оливера Којић, Јована Миличић, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Учешће на републичком такмичењу из латинског језика: Вукашин Глигоријевић.

Учешће на републичком такмичењу из физике: Оливера Којић.

Учешће на републичком такмичењу из математике: Вукашин Глигоријевић.

Републичко такмичење (национални сајам) ученичко предузетништво-екипно 3. место: Тамара Видаковић, Вукашин Глигоријевић, Невена Кајајовић, Дајана Ковачевић, Јована Миличић, Душка Трзин.

Републичко такмичење-смотра талентата у Сремским Карловцима: Вукашин Глигоријевић биологија - 1. место, Дејан Дудок - биологија - 2. место, Оливера Којић - физика - 3. место, Душка Трзин - биологија - 1. место.

Покрајинско такмичење из социологије научно-истраживачки рад: Вања Ковачевић - 3. место.

Похвала - историја: Миланка Ђелић, Дејан Дудок, Невена Кајајовић, Оливера Којић, Синиша Крчић, Јована Миличић, Теодор Његован, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Похвала-математика: Вукашин Глигоријевић, Оливера Којић.

Похвала - физичко васпитање: Миланка Ђелић, Оливера Којић, Синиша Крчић, Ђорђија Јаковић.

Похвала - спрски језик и књижевност: Миланка Ђелић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Мирјана Ђачанин, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић - 3. место, Оливера Којић, Јована Миличић, Анђела Тодоровић, Душка Трзин.

Похвала-социологија: научно-истраживачки рад, Вања Ковачевић - 3. место.

Похвала-биологија: Миланка Ђелић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок - међуокружно такмичење - биологија - 1. место, Мирјана Ђачанин, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић, Оливера Којић, Јована Миличић, Теодор Његован, Анђела Тодоровић, Ђорђија Јаковић.

Похвала-музичка култура: Милица Ђурашевић (хор).

Похвала-руски језик: Вања Ковачевић, Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок.

Похвала за спортска такмичења: Синиша Крчић - одбојка, Миланка Ђелић - рукомет и атлетика, Синиша Крчић - одбојка, Ђорђија Јаковић - атлетика и одбојка, Оливера Којић - атлетика.

За успехе на квизу: „Шта знаш о здрављу“: Дејан Дудок, Мирјана Ђачанин; **„Колико се познајемо“:** Миланка Ђелић, Дејан Дудок, Невена Кајајовић, Оливера Којић, Јована Миличић, Душка Трзин.

За такмичење у пружању прве помоћи: Милица Ђурашевић, Дејан Дудок, Драгана Радонић.

Похвала за предузетништво: Јована Алексић, Жељка Анђелковић, Николина Бибић, Миланка Ђелић, Милица Ђурашевић, Тамара Видаковић, Вукашин Глигоријевић, Стефан Гребић, Дејан Дудок, Мирјана Ђачанин, Јелена Зорановић, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић, Оливера Којић, Синиша Крчић, Миланка Ђелић, Милош Јовановић, Ђорђија Јаковић.

Похвала за сарадњу са институцијама на локалном нивоу: Са Џевеним крстом - Зорана Топић и Милица Јивковић.

За успехе на квизовима и конкурсима: Милош Јовановић и Зорана Топић.

Сарадња са институцијама на локалном нивоу: Са Џевеним крстом - Зорана Топић и Милица Јивковић.

IV-4 ОДЕЉЕЊЕ

За одличан успех и примерно владање похваљују се и награђују: Марија Бећић, Драгана Вујчић, Теодора Вујчић, Маја Ђурачковић, Весна Јевковић, Александар Јовић, Милош Ђорђевић, Сиљвија Крошљак, Милан Јазаревић, Марина Љутић, Сузана Јанковић, Маја Јонковић, Вања Остојић, Владислав Радин, Јелена Стојковић, Немања Томашевић, Ђорђа Јовановић, Душка Трзин (Радио Шид).

Похвала за сарадњу са институцијама на локалном нивоу: Вукашин Глигоријевић, Дејан Дудок, Мирјана Ђачанин, Невена Кајајовић, Вања Ковачевић, Јована Миличић, Ањела Тодоровић, Ђорђија Јаковић.

Кандидати за ћака генерације: Сиљвија Крошљак и Сузана Јанковић.

Учешће на републичком такмичењу из српског језика и књижевности - Марија Бећић

За успехе из предмета:

Похвала-српски језики књижевност: Марија Бећић, Александра Ђорђевић, Маја Ђурачковић, Милош Ђорђевић, Сиљвија Крошљак, Весна Јевковић, Иван Пупић, Милица Јанковић, Јован Ђубић, Дејана Јовановић.

Похвала-историја: Владислав Радин, Новак Ђурић и Милан Јазаревић.

Похвала-физичко васпитање: Новак Ђурић - фудбал; Александар Јовић - фудбал; Иван Пупић - фудбал; Милош Ђорђевић - кошарка; Немања Томашевић - кошарка и Милан Јазаревић - рукомет;

Похвала-основе економије: Милан Јазаревић.

Похвала-савремена пословна кореспонденција: Милица Јанковић и Ивана Јанковић.

Учешће на регионалном такмичењу (национални сајам) ученичко предузетништво: Милица Јанковић, Александра Ђорђевић, Вања Јанковић, Јелена Јанковић, Сиљвија Крошљак, Вања Остојић, Сузана Јанковић.

Похвала-географија: Милош Јанковић.

Похвала-биологија: Зорана Топић, Милица Јанковић.

Похвала-математика: Јован Ђубић, Марко Орозовић, Милош Јанковић, Зорана Топић.

Похвала - физика: Марко Орозовић, Милош Јанковић, Зорана Топић.

Похвала-хемија: Милош Јанковић, Јован Ђубић.

Похвала-информатика: Марко Орозовић, Милош Јанковић.

Похвала-музичка култура: Марко Орозовић.

Похвала-ликовна култура: Зорана Топић.

Похвала - физичко васпитање:

Срђан Ђорђевић, Марко Орозовић, Милош Јанковић, Ненад Јанчић, Драган Јанчић, Дејана Јанчић, Јован Ђубић.

На седници Наставничког већа која је одржана 09.06. 2015. године, а на основу Правилника за избор ћака генерације Наставничко веће је донело одлуку и прогласило Вукашина Глигоријевића, ученика IV-2 одељења, за најбољег ученика у овој генерацији, као и да четири ученика

Оливера Којић, Дејан Дудок и Вања Ковачевић из IV-2 одељења и Милица

Белдар из IV-1 одељења, који су имали завидно висок број бодова, буду посебно похваљени.

МАТУРСКА ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ТРЕЂЕГ РАЗРЕДА

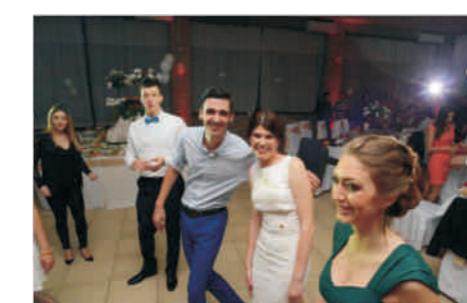

• МАТУРАНТИ •

ДА НАС НЕ ЗАБОРАВИТЕ

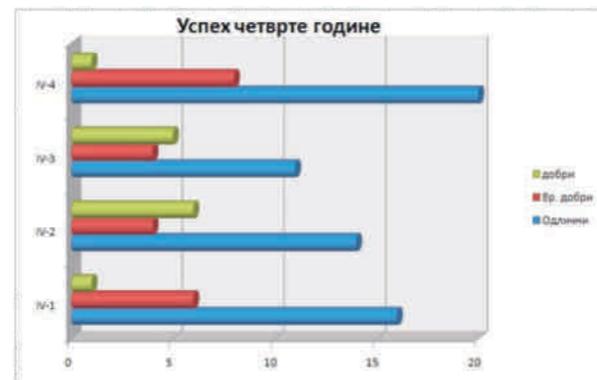
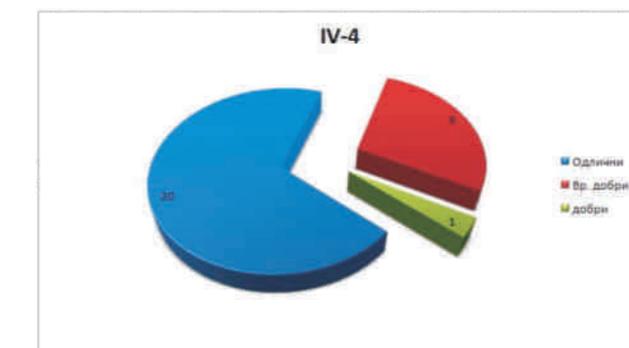
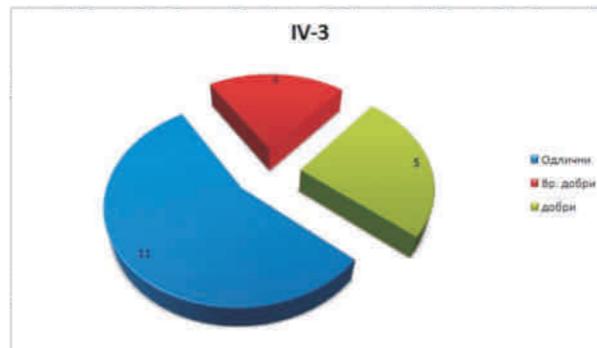
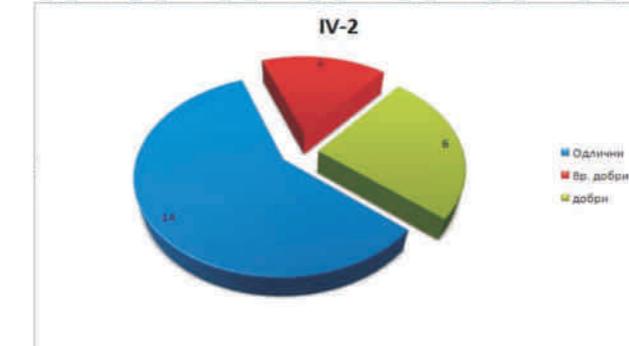
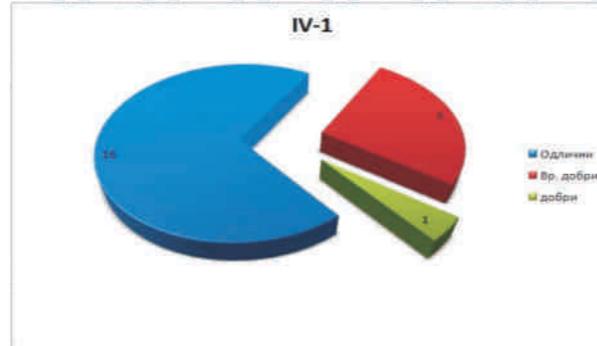

• МАТУРАНТИ •

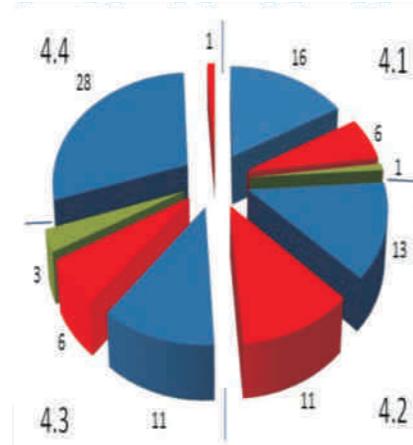

КАДА СЕ МИ ПИТАМО - ТО ИЗГЛЕДА ОВАКО

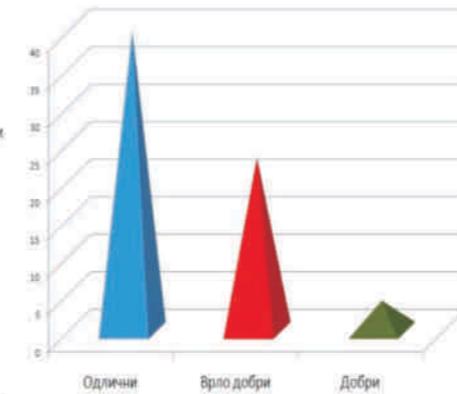
УСПЕХ НА КРАЈУ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

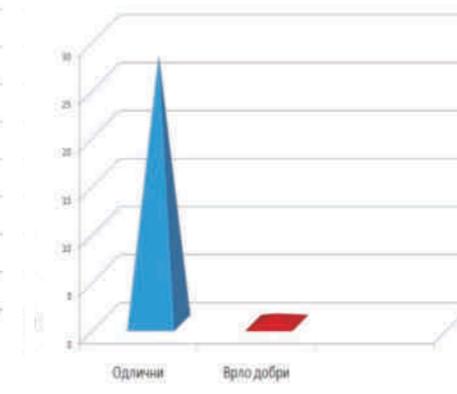
УСПЕХ НА МАТУРСКОМ ИСПИТУ

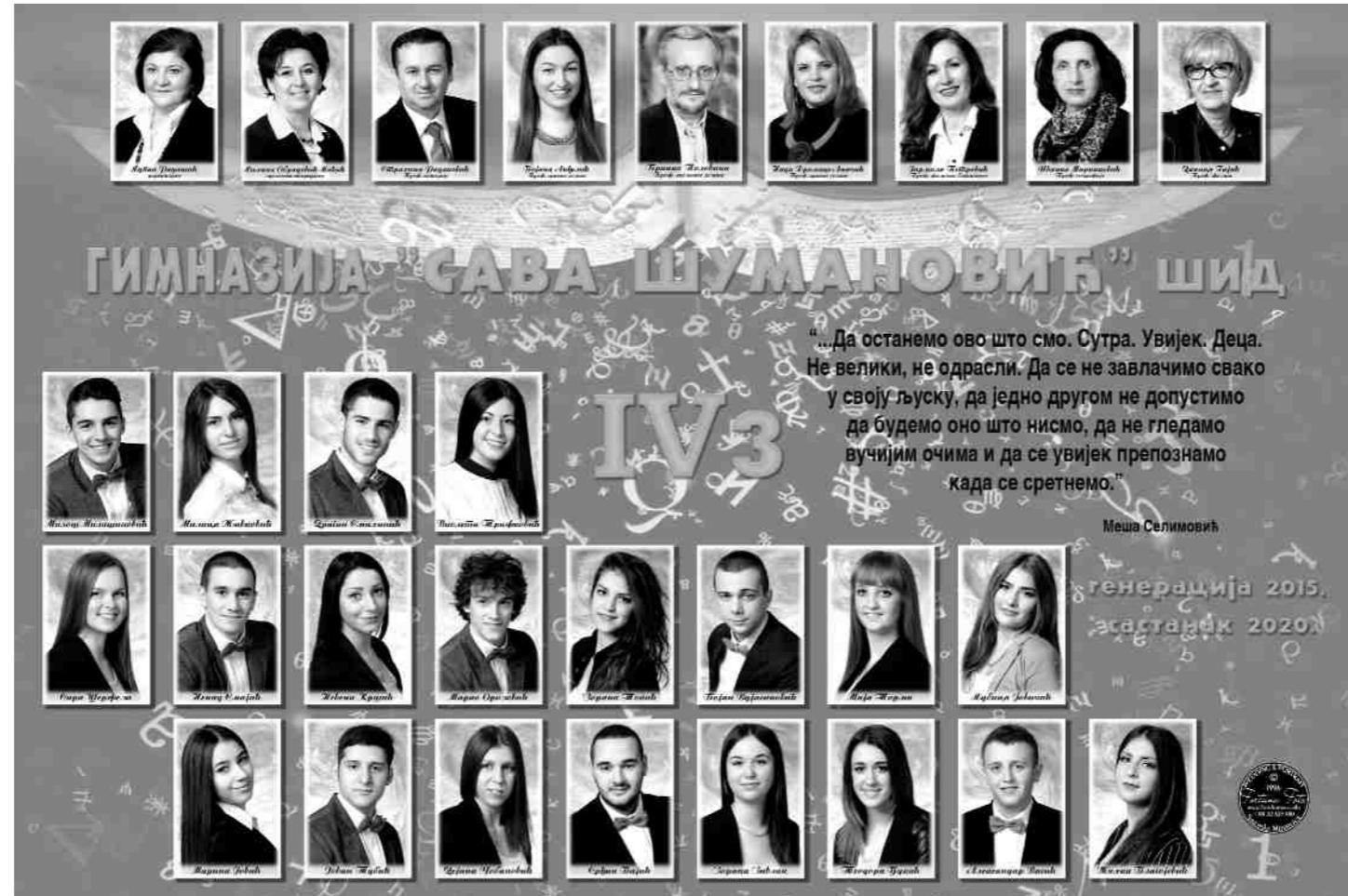
ГИМНАЗИЈСКИ СМЕР

ЕКОНОМСКИ СМЕР

МАТУРАНТИ Гимназије „Сава Шумановић“

Наша разредна

Септембра 2011. године заједно са нама кренула је на узбудљиво четвогодишње путовање наша разредна Љиљана.

На први поглед чинила се строга и озбиљна, потпуно посвећена и предана свом послу, толико да нам је одмах први дан спремила контролни задатак, који нас је додатно уплашио. Међутим, како су дани одмицали, све више смо се зближавали и разредна је постала незамењив члан наше мале сложне заједнице. Њен смех и позитивна енергија, којом је зрачила на часовима математике, помогли су нам да преbroдимо све наше гимназијске муке и проблеме. Сваки минут нашег заједничког часа био је посвећен неком математичком задатку. Када би били уморни и иссрпљени, следиле би њене речи: „Још само пар задачића и готово“, којима нас је додатно мотивисала. Иако смо јој својевремено задавали разне проблеме, она је успела да се избори са тим и да нам опрости све наше „зврчке“. Увек је била искрена и праведна, а исто то је и захтевала од нас. Радо нам је излазила у сусрет и имала је разумевања за све нас.

Наша Љиља је успешно обавила свој задатак – успела је појединце да доведе у ред и пренесе љубав према математици на нас. На томе ћемо јој увек бити веома захвални!

Њено 4-3 одељење

МАТУРАНТИ Гимназије „Сава Шумановић“

IV-4

Поштовани разредни,

Дошао је крај нашег дружења. Можда се састанемо на неком другом месту у неко друго време. Иза нас су четири године, године одрастања и сазревања. Често сте тестирали наше границе, извлачили сте из нас оно добро.

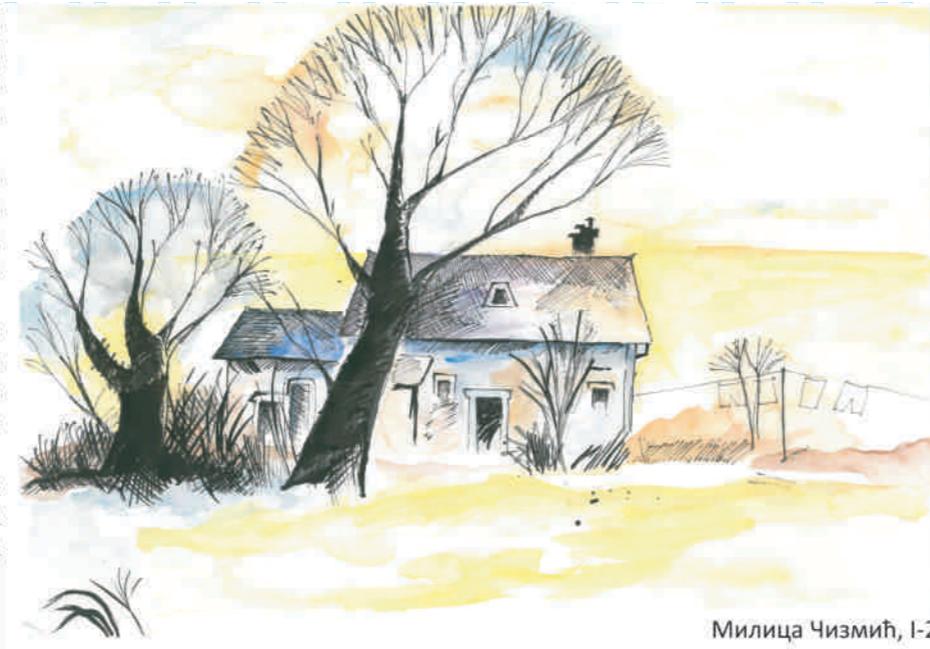
И када смо били најгласнији и када смо били најтиши, били сте ту. Дозвољавали сте недозвољено, али смо научили границу. Сваку нашу грешку сте исправили, тако да научимо лекцију. Хвала Вам на свему лепом, хвала Вам на оном мање лепом. Заувек ћете имати посебно место у нашим срцима.

Сви несташлуци и сва недела показала су колика смо деца, свако ново дело нека покаже колики смо људи.

Сви одлазимо, неки ће се можда вратити, неки ипак заувек одлазе, зато вас поздрављамо, збогом и велико хвала.

Ваше, IV-4

ЛИРА И ПАЛЕТА

Милица Чизмић, I-2

Пожури полако

Баш кад смишљах шта ћу беседовати кад загазим овде, небо је било бело. Сви зnamо шта бела боја симболише, те не желим о томе да казујем. Плаво небо повремено привидно забели од магле. Изгледа да су нас висине научиле да се облачимо у чистоту и невиност, али непрестано. Ми, драги људи, као да смо заборавили да одело не чини человека. Нема везе. Ионако је свако од нас научио да воли своју загушљиву фарсу. Старији нараштаји се угушили у mrкотрпном издржавању на високој нози, све се боје да не поклекну. Посипају пепељушом свој маскирни углед док се труде да пролазник без чела и идентификације не осмотрити њихов начин живљења оскудним и недокучиво јадним.

Млађи нараштаји без промисли брзински хитају да оставре сваку своју, па и ону најситнију, жељу, како не би дочекали или дошли до онога где су сада ови матори. Уместо да своју енергију усмере на оно за шта су потенцијални и радом извајају нешто од себе и својих дела, они се, као јединења, разлажу на којекакве честице, од којих тако млади не знају шта да нанижу. Право би било кад би млади имали праве узоре, који не би само својим оређењем мотивисали, већ, уз то, показивали путеве којима је могуће доћи до чина и наводили младе главе на онај најправничнији. Засигурно је тешко испунити оба задатака, те би било изузетно кад би онај ко је задужен за наук научио своје ученике за највеће ствари, а онај ко постоји за пример да само дрско стоји и не продаје своја достигнућа за славне пороке. Ни млади ни стари не знају како се учи, како се дели вредно од безвредног у једној књизи нпр, па се један ко је прочитao већи број ма којих књига на било који начин с правом може назвати интелектуалцем. Да знају учити, у данашњим школама се не би памтиле године рођења и смрти више или мање битних личности, битака, још неважнијих крунисања, издавања књига, завршених слика и друго. Умеће се крије у самом памћењу битног и одбаџивању неважног. Знање које би са умећем прикупили не би било ништа у односу на машту из које би никле жеље, амбиције и визије, као жита оне наше војвођанске равнице коју сви бахато сишу. Можете ли онда замислити колико је ниска цена њиховог декламовања сваке исписане речи из средњошколског уџбеника?! Смешно! Зелени су многолетним дати на обликовање с великим слободом. Они им казују када да ћуте, када да зборе, ишчитавају њихова права и обавезе, дају им право гласа када се њихови тонови подударају, али када се увиди разлика и искакање из реда, све што услеђује јесте мук. Још незрели стрепе од камења и трња пута којим би сами ходили, те се ипак одлучују да гмижу у гомили истих, а онда постају робови туђих насликаных уверења, јер с ким си - такав си. Различитости више нема и они стари, што стоје на високој нози, више не стрепе од могуће конкуренције и пада са тог њиховог магловитог, а за остале сјајног трона.

Милионске жеље сваког појединца су се угасиле још кад су им уста безбржно заћуткивали, и све што остаде од ватре која је водила у испуњење сопствених мисија јесте само пепељасти пут за испуњење туђих прохтева. Осете жеђу и кајање због онога што су могли учинити, а нису. Због одлуке која је могла бити донета уз само мало више размишљања, а није. Због сна који је могао постати јава уз храбри рад, а није. Због успеха који је сијао у тек отвореним очима, а није досегнут због журбе, због пламените, млађане главе, коју су пролази кроз зид заболели тек кад се охладила и наживела за туђа сита уста.

Зар ви, стари, желите горко кајање у недрима своје деце и унучади? Мислите: "Ја живим сад, после шта буде... Није моја брига." Зар није алаво и шкрто не марити за надолазеће генерације? Осетите ли то исто кајање кад схватите да је то делом и ваша крвица? Исправимо то заједно! Ви учите младе на начин због којег ће вам бити захвални. Дајте им времена за промисао и казивање, смерница за исправне одлуке, мотивацију за рад и стицање радних навика.

Зар ви, млади, желите будућност коју описах? Постаните сами своје вође, на свом јединственом путу, учите на начин који вама паше, браните се својом вољом и не помишљајте на спуштање копља. Важно и маштовито казујте гласно да би вас сутра чули они који желе да постану људи с миром у души за себе, мотивацијом и примером за друге.

Част и слава изузечима! Срећа и воља вољнима! Хвала!

Привићење

Само те још у песми назрети могу
И не зnam како да се захвалим богу,
Што ми срце рањиво не зебе
У пољу хладном и далеком без тебе.

Нити марим да ка теби ходим,
Нит' се борим да те крај се' створим.
Само те још док читам рађам
И болујем док сузом хартију погађам.

Ближе си ми, а ништа не чиним,
Само те опевам у мирној тмини.
И мрем за тобом кад и звезде мру.
Што не љубим твога лица бору?

Мокре су ноћи мог стварања,
Хладне к'о разбојна стајања
На путу врискавог зова,
У којима само привићење целива.

Привићењем уз песму се ствараш...
Као нестрапљиво почињеш да хараš.
Рушиш све моје тешке забораве
И опет твој незнан глас почиње да зове.

Даница Хован, III-3

Даница Хован, III-3

ЛИРА И ПАЛЕТА

У животу то овако бива...

У животу све је пролазно, и оно што желимо, и не желимо. Пролазе сати, дани, године... Живот нам је чекање. Целе недеље чекамо петак, целе године лето, целог живота срећу... Сви стално нешто чекамо уместо да се препустимо сваком тренутку који нам је дат и уживамо у њему - јер сваки трен је неповратан.

Сви смо у животу осетили тугу, разочарење па, и издају. Особа која нам је нанела бол у нашем животу је само казна, а једно и лекција. Питање је чиме смо своји то покренули, који су наши поступци изнудили казну и наш бол. Живот је саткан од лепих и ружних тренутака, живот не би био живот када би се дешавале само лепе ствари. Тада ће нас чини јачим и учи нас да разликујемо добро и зло, тада ће нас да отворимо очи, а не да верујемо у шарене лаже овог света. Људи су пуни љубоморе, једино су родитељи ти који желе да постигнемо више од њих. Постоји и она лепа страна живота у којој влада срећа. Као и све остало, и она је пролазна. Једина ствар која не пролази и не мења се су успомене. Оне нам остају чак и када се људи промене и ту су да нас сећају и опомињу. Сви смо осетили срећу због првог склопљеног пријатељства које представља највреднији пехар у животу и срећу прве љубави, прве петице, и многих ствари које наш живот чине потпуним, и дају нам снагу да наставимо даље.

Живот је као точак среће који се непрестано окреће, на нама је да прихватимо све што нам пружа. Као што је Иво Андрић рекао: "Што не болито није живот, што не пролазито није срећа."

Невена Вејновић, I-1

Милица Чизмић, I-2

Свет без рата

Током целе историје човечанства само једна ствар није се мењала – рат. Бес, мржња, рат и смрт су одувек постојали, увек ће и постојати, стим што су људи у данашње време научили да их што боље прикрију или да се понашају као да не постоје.

Оно што никада нећу разумети јесу људи којима је усађена мржња, људи који искушавају зло и желе да плешу са смрћу, људи који смрт изазивају, јер желе да знају колико живота је способна да одузме пре него што се умори и док људи не преузму њен посао. А чини се да све што је људима важно јесте корист. Човек је разумно биће, а, ипак, како га тако назвати када свесно уништава све око себе – природу, друге људе, живи свет, све до чега му није стало, чак и оно до чега јесте – само да би од тога имао користи? Да ли уопште примећујемо шта радимо себи и другима? Да ли нас је брига?

Покушајте да замислите свет без лоших ствари. Без граница, без подела на класе, без беспотребног осуђивања. Свет у којем људи прихватају оно што не разумеју уместо да то одбацују. Свету којем живе бића која се понашају у складу са својом интелигенцијом. Замислите свет у коме људи живе за тренутак, не размишљају о будућности, нису окован прошлочишћу. Замислите свет без држава, без онога за шта се умире или убија. Без притиска вршеног на успешне, без дискриминације неуспешних. У оваквом свету рат би био бесмислен, зар не? Размислите затим због чега је немогуће живети у таквом свету. Шта нас спречава да уклонимо бескорисне ратове и мржњу која трује умове? Зашто је толико тешко превазићи границе које смо поставили сами себи? Испред себе подигли смо зид, зид рата, толико таман и висок да је бацио сенку на свакије могућности и снове, заслепио нас је и натерао да пропустимо сваку прилику да учинимо свет бољим.

Свет заиста јесте лепши када сањамо. Када сањамо о месту без оружја, крви, жалости, туге и неправде. Није лако живети у стварности. Када живимо без маште, увек свуда чујемо вриске зла. Миришемо страх. Машта помаже, али чини се да људи све чешће сањаре о победама – не над злом, већ победама у извршеном злу. Као да се такмичимо ко ће да уништи више, ко ће да напушта чешће. Заборавили смо како се слуша и разуме. Понекад, ми људи, једноставно не желимо да разумемо друге – не желимо ни да покушамо. Ако си одрасла особа, мораš да се занимаш само „озбиљним“ и „одраслим“ стварима, бројкама и чињеницама. У овом свету нема места за снове и искрену дечју срећу, за разумевање, емпатију и топлину. Свет је хладно место, и што си старији, чини се све хладнијим, као да сва топлота изумире. Међутим, није тако – свет је одраслима одувек био суров. И свима нам, док одрастамо, треба времена да ову ружну истину схватимо и прихватимо. Да прихватимо да је потреба да доказивањем је свуда и покреће страх у људима. Зашто се не бисмо потрудили да искоренимо тај страх уместо што га хранимо мржњом? Толико смо поносни, затворени и горди, бојимо се да тражимо помоћ, превише лако одустајемо и превише често се осећамо лоше, не желимо да помажемо, немамо времене да будемо ту за друге или за себе – и уз све то, не радимо апсолутно ништа паметније. Проузрокујемо ратове. Изазивамо смрт, позивамо је на плес, а она никада не одбија...

Свако у себи носи жар жеља и снове, свако сија различитостима, попут звезда. Сваки човек је јединствен и размишља на другачији начин, а када се различитости сусретну, долази до сукоба и остају последице. Последице које могу ићи од увреде до одузетог живота. Оно што морамо да схватимо је да не морамо намерно изазивати сукобе због граница које нису ништа другачије од линија на папиру. Свет не мора да се врти око зеленог папира и око свега што се њиме може купити. Не мора стално да се расправља о томе ко је бољи јер смо сви једнаки.

Нисмо исти, али смо једнаки. И сви треба да имамо једнака права на слободу и мир.

Луна Рачић, I-2

СВЕТИОНИК • ПСИХОЛОШКИ САВЕТНИК

Љубав је...

Љубав се јави када се најмање надаш. Изненада и без најаве се будиш са осмехом на лицу, заборављаш на проблеме, на сваког ко те је некада чинио тужном или срећном, све то због једне особе.

Осећања невероватне усхићености и среће пробудила су се у мени и из недеље у недељу бивала све већа. Свидело се то мени или не, заљубила сам се. Осетила тај предиван осећај бар на трен. Док једног дана није ишчезао и оставио само траг на мом срцу, велику празнину, за коју се надам да ће зарасти и претворити се у дивну успомену. За ту љубав сам радила све, желећи да је вратим, али кад једном одеш из нечијег живота, изгубиши свако право да га молиш да те врати у исти. Истина је та да нас, људе, ништа више не привлачи од одбијања и да највећу драгоценост коју имамо уз себе не умемо да ценимо. Све што заљубљен човек може пожелети, ја сам имала - његову узвраћену љубав и упорност да истрајемо заједно. Увек је био ту када ми је најпотребнији. Чинио је све за мене, а ја сам то само занемарила, отиша због свог великог незнაња о томе шта је заиста права љубав. Касно сам схватила своју грешку, коју још увек неуспешно покушавам да исправим. Тражила сам од њега да се поново видимо, тачније молила, у име онога што смо имали, али он је гледао у мене поражену, рекао је како ће ме увек памтити и отишао, баш као и ја прошлог пута, једноставно је ишетао заувек из мог живота.

Кажу да човек баш све на крају преболи. Моћ љубави је безграницна. Она може најозбиљнију особу да направи неозбиљном, најсрећнију унесрећи, она уме све.

Александра Марковић, II-2

Теодора Тодоровић, II-2

Психолошки поглед на партнёрску љубав

"Љубав је парадокс у којем су двоје људи једно, а ипак остају двоје"

Ерих Фром

Психолошки поглед на партнёрску љубав.

Љубав треба доживети, јер ниједан опис не може у потпуности да је прикаже. Љубав је узвишене осећање које преплављује особу неизмерном срећом и задовољством. Праћена је интензивном жељом да се буде у близини вољене особе, потребом за физичким и емотивним контактом. За Абрахама Маслова, љубав је једна од урођених људских потреба и као таква је универзална. Сви се рађамо са потребом за љубављу, али се нико није родио са потребом за једном одређеном особом (Јованом, Јеленом, Марком...). Ствар је избора са којом ћемо особом да изградимо љубав. Па и када се изгради, љубав може да се уруши и поново гради са неком другом особом. Оно што се гради је сложена емоционална структура, систем емоција усмерен према једној особи. Овај систем Мек Дугал назива "сентимент". Он истиче да љубав није проста емоција попут среће, страха или туге. Љубав чине све емоције које осећамо према вољеној особи: радост када је и она срећна; понос када постигне успех; тугу када јој се нешто лоше догоди, итд. Систем емоција, као диспозиција за реаговање, има тенденцију да се одржи након губитка вољене особе и то је разлог због чега се осећа туга, бол и празнина... Друга група психолога је пошла у потрагу за тим шта чини неку љубав квалитетном. По Ериху Фрому, зрела љубав је активна брига за живот и развој особе коју волимо. Она се гради на близости, поштовању и поверењу; тако да ту нема места за љубомору. Познавање партнера и поверење омогућавају особама да без одбрамбеног става испоље своје право ја, са свим манама. Зрело волети неког значи прихватити га таквог какав јесте... Стенберг се такође бавио квалитетом љубави. Сумирао је одговоре великог броја људи на питање шта чини љубав квалитетном и дошао до три елемента. У питању су близост, страст и завет. Близост по себи је основа за пријатељство; на самој страсти почива заљубљеност, а на завету верност. Тек када су све три компоненте присутне, можемо да говоримо о идеалној љубави. Стање идеалне љубави није лако постићи и оно најчешће не траје све време везе између двоје људи. Уколико из једначине изостане завет, реч је о романтичној љубави. Уколико изостане страст, реч је о партнёрској љубави. Уколико изостане близост, добијамо површну љубав. Ако је неко у вези само због завета, реч је о празној љубави... Какви су ваши љубавни односи и да ли је ваша љубав идеална?

Психолог школе Јован Комленац

УСПЕХ ЈЕ ПРОСТА ФОРМУЛА: ДАЈЕМО СВЕ ОД СЕБЕ

Српски језик и књижевност

Књижевна олимпијада - Републичко

1. Вања Ковачевић, 4.2 - треће место (проф. Бранкица Рац)
2. Оливера Којић, 4.2 - треће место (проф. Бранкица Рац)
3. Вукашин Глигоријевић, 4.2 (професор Бранкица Рац)
4. Дејан Дудок, 4.2 (професор Бранкица Рац)
5. Анђела Тодоровић, 4.2 (професор Бранкица Рац)
6. Јована Миличић, 4.2 (професор Бранкица Рац)
7. Невена Каравојић, 4.2 (професор Бранкица Рац)
8. Миријана Ђачанић, 4.2 (професор Бранкица Рац)
9. Душка Трзин, 4.2 (професор Бранкица Рац)
10. Милица Белдар, 4.1 (професор Нада Хромиш Аничић)
11. Марија Бећ, 4.4 (професор Гордана Павловић)
12. Николета Скакавац, 3.2 (професор Бранкица Рац)
13. Немања Влаисављевић, 3.1 (професор Бранкица Рац)

Књижевна олимпијада – Окружно

1. Маја Розић, 1.2 (професор Бранкица Рац)
2. Јована Ђетојевић, 1.2 (професор Бранкица Рац)
3. Здравко Ђелић, 1.2 (професор Бранкица Рац)
4. Маријана Ивковић, 1.2 (професор Бранкица Рац)
5. Миладинка Нишевић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
6. Николина Валентировић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
7. Николина Каштеровић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
8. Марина Киш, 2.1 (професор Бранкица Рац)
9. Тамара Кртић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
10. Немања Нешковић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
11. Јована Богуновић, 2.2 (професор Гордана Павловић)
12. Славица Живковић, 2.2 (професор Гордана Павловић)
13. Стефан Зечевић, 2.2 (професор Гордана Павловић)
14. Ана Марија Божиновски, 2.3 (проф. Гордана Павловић)
15. Никола Торма, 3.2 (професор Бранкица Рац)
16. Александра Вуковић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
17. Николета Скакавац, 3.2 (професор Бранкица Рац)
18. Слађан Јелић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
19. Зорица Погрмић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
20. Александра Лукић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
21. Ксенија Цветковић, 3.3 (проф. Нада Хромиш Аничић)
22. Бојана Максимовић, 3.3 (проф. Нада Хромиш Аничић)
23. Немања Веселиновић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
24. Душан Гутић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
25. Стефан Ђачанић, 3.2 (Бранкица Рац)
26. Тамара Ђелчевић, 4.1 (проф. Нада Хромиш Аничић)
27. Никола Дангузов, 4.1 (проф. Нада Хромиш Аничић)
28. Драгана Вудрак, 4.1 (професор Нада Хромиш Аничић)

Српски језик – Окружно

1. Душан Милашиновић, 1.2 (професор Бранкица Рац)
2. Софија Јекић, 1.1 (професор Гордана Павловић)
3. Александра Стојаковић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
4. Јелена Јешић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
5. Јелена Ђашић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
6. Јована Ђелчевић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
7. Николина Валентировић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
8. Миладинка Нишевић, 2.1 (професор Бранкица Рац)
9. Огњен Шумаруна, 2.1 (професор Бранкица Рац)
10. Анамарја Божиновски, 2.3 (проф. Гордана Павловић)
11. Милица Спасојевић, 2.2 (професор Гордана Павловић)
12. Јелена Радмиловић, 2.4 (проф. Нада Хромиш Аничић)
13. Николета Скакавац, 3.2 (професор Бранкица Рац)
14. Зорица Погрмић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
15. Немања Веселиновић, 3.2 (професор Бранкица Рац)
16. Никола Торма, 3.2 (професор Бранкица Рац)
17. Бојана Максимовић, 3.3 (проф. Нада Хромиш Аничић)
18. Драгана Варничић, 4.1 (проф. Нада Хромиш Аничић)

Рецитатори- зонско такмичење

1. Милица Панић, 2.4 (професор Нада Хромиш Аничић)
2. Соња Стекић, 2.1 (професор Гордана Павловић)

Рецитатори- покрајинско такмичење

1. Николета Скакавац, 3.2 (професор Бранкица Рац)

Математика - републичко такмичење

1. Душан Милашиновић, 12 (професор Јильјана Обрадовић Михић)

ПОХВАЛЕ

2. Душан Милашиновић (12.) - професор Јильјана Обрадовић Михић
3. Луна Рачић (12.) - професор Јильјана Обрадовић Михић
4. Јована Богуновић (22.) - проф. Јильјана Обрадовић Михић

5. Срђан Јездимировић (22.) - професор Јильјана Обрадовић Михић

6. Слободан Кривошић (21.) - проф. Милица Новаковић
7. Немања Нешковић (21.) - професор Милица Новаковић
8. Невена Радовановић (23.) - професор Милица Новаковић
9. Милица Спасојевић (22.) - професор Јильјана Обрадовић Михић
10. Соња Стекић (22.) - проф. Јильјана Обрадовић Михић
11. Александра Стојаковић (21.) - проф. Милица Новаковић
12. Софија Ђибић (31.) - професор Дарко Михајловић
13. Јелена Јаношевић (32.) - професор Милица Новаковић
14. Слађан Јелић (32.) - професор Милица Новаковић
15. Вукашин Глигоријевић (42.) - проф. Милица Новаковић

Математички турнир - Архимедес

ПОХВАЛЕ

1. Здравко Ђелић (12.) - проф. Јильјана Обрадовић Михић
2. Јована Богуновић (22.) - професор Јильјана Обрадовић Михић
3. Слађан Јелић (32.) - професор Милица Новаковић
4. Вукашин Глигоријевић (42.) - проф. Милица Новаковић

ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК - окружно такмичење

1. Дејан Дудок, IV2 (проф. Славица Стојановић)

НЕМАЧКИ ЈЕЗИК - републичко такмичење

1. Маја Розић, 1.2
2. Матеја Бунтић, 3.3

ИСТОРИЈА- окружно такмичење

1. Оливера Којић, IV2 (професор Страхиња Радаковић)

БИОЛОГИЈА- окружно такмичење

1. Луна Рачић, I2 (проф. Нада Панић/Дејан Прибичевић)
2. Тамара Тодоровић, I1 (проф. Нада Панић/Дејан Прибичевић)
3. Анамарја Божиновски, I3 (проф. Нада Панић/Дејан Прибичевић)
4. Душка Трзин, IV2 (проф. Нада Панић/Дејан Прибичевић)
5. Дејан Дудок, IV2 (проф. Нада Панић/Дејан Прибичевић)
6. Вукашин Глигоријевић, IV2 (проф. Нада Панић/Дејан Прибичевић)

БИОЛОГИЈА - републичко такмичење

- 1) Ђојана Радељевић, III3 (проф. Дејан Прибичевић)

ХЕМИЈА – окружно такмичење

- 1) Милош Момчиловић, I2 (проф. Милушка Пршић)
- 2) Михајло Матовић, I1 (проф. Милушка Пршић)

ФИЗИКА – окружно такмичење

- 1) Јована Богуновић, II2 (проф. Даница Гајић)
- 2) Анамарја Божиновски, II3 (проф. Светлана Боровница)
- 3) Вукашин Глигоријевић, IV2 (проф. Даница Гајић)
- 4) Дејан Дудок, IV2 (проф. Даница Гајић)
- 5) Марко Орозовић, IV3 (проф. Даница Гајић)

ФИЗИКА – републичко такмичење

- 1) Здравко Ђибић, I2 (проф. Даница Гајић)
- 2) Слађан Јелић, III2 (проф. Даница Гајић)
- 3) Оливера Којић, IV2 (проф. Даница Гајић)

ФИЗИЧКО ВАСПИТАЊЕ

ОДБОЈКА (девојчице) – окружно такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић и Јармила Петровић; Зорана Лазић 3.3, Тамара Недић 3.4, Милица Спасојевић 2.2, Ивана Дрча 2.1, Теодора Тодоровић 2.2, Татјана Марчетић 1.2, Софија Јекић 1.1, Ђојана Рајић 1.2

ОДБОЈКА (дечаци) – окружно такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић; Нешковић Немања 2.1, Кривојиша Слободан 2.1, Иватовић Ђојан 3.1, Милашиновић Милош 4.3, Божић Стефан 3.1, Рудић Душко 3.3, Пејкановић Петар 3.2, Вуксановић Срђан 1.2, Вукелић Радован 1.2, Милашиновић Душан 1.2, Крчи Синиша 4.2

КОШАРКА (девојчице) – окружно такмичење
Вођа екипе: Јармила Петровић; Милош Трзин 3.3, Урош Ђубић 3.4, Сергеј Горајшћан 2.2, Јован Мильеновић 3.3, Немања Влаисављевић 3.2, Стефан Ѓидић 3.4, Љука Авакумовић 2.3, Срђан Вуксановић 1.2

РУКОМЕТ (девојчице) – окружно такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић и Јармила Петровић; Мирјана Мурић 3.4, Марина Симић 4.1, Милица Јовић 4.1, Дајана Ловрић 4.1, Миланка Ђелић 4.2, Дејана Чобановић 4.3, Јелена Божић 2.4, Ивковић Маријана 1.3, Ђурашиновић Дајана 2.2, Ђујев Сања 2.4, Лакић Бранкица 4.2, Медић Исидора 1.3, Ђибић Анђела 1.1

РУКОМЕТ (дечаци) – окружно такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић; Јовић Александар 4.4, Ђурић Новак 4.4, Ковинчић Милош 4.4, Ђајин Срђан 4.3, Гутић Душан 3.2, Симић Милош 2.1, Јекић Никола 2.1, Јездимировић Срђан 2.2, Стојекић Александар 1.1, Ковинчић Александра 1.2, Ђурић Немања 1.3, Маџура Марко 3.4 и Трзин Милош 3.3

ФУДБАЛ (дечаци) – окружно такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић; Јовић Александар 4.4, Смиљанић Драган 4.3, Смајић Ненад 4.3, Јуљешић Александар 3.4, Грумић Предраг 3.3, Шустер Бранислав 3.3, Веселиновић Немања 3.2, Смајић Зоран 2.3

СТОНИ ТЕНИС (девојчице, дечаци) – окружно такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић, Стекић Соња 2.2, Плавић Сања 2.2, Белдар Милица 4.1, Марковић Милован 3.2, Грумић Предраг 3.3, Добријевић Никола 3.4

ТЕНИС - Марковић Милован 3.2 , II место општинско такмичење
Вођа екипе: Славко Поповић и Јармила Петровић

ДАН ШКОЛЕ • ДАН ШКОЛЕ

Несвакидашњи Дан школе

Помало је уобичајено да се Дан школе обележава кроз приказивање родитељима, ученицима и широј јавности неке тематске припредбе уз промоцију најбољих резултата који су постигли ученици уз менторски рад са својим професорима. Да би се избегла свака стереотипност и усталењеност, као предлог Тима за културну и јавну делатност, а у сарадњи са Ђачким парламентом, проистекле је идеја да се Дан наше школе обележи помало несвакидашње, одласком на оближње излетиште Липовача. Наиме, раније је Годишњим планом школе увек планиран најмање један излет у току школске године, али временом се ова пракса нажалост угасила.

Чим је колона кренула испред школе, показало се да је свако од нас управо ово желео. И ученици и наставници, жељни су опуштености и спонтаности, како у разговорима, тако и дружењу. Добра физичка активност, оштрија маршута пешачења од непуних 90 минута, затражила је лагани предах када смо стигли на Липовачу. Уследиле су бројне активности у којима су учествовали и ученици и професори. Колико је свима ово дружење значило, показује пре свега то да се о Дану школе на Липовачи причало и препричавало данима у школској зборници, на одмору, часовима, кантини, у школском клубу... граду, баштама...

Уредник Гордана Павловић

Излет на Липовачи

Било је свеже пролећно јутро, сунце тек изашло. Пиркао је пријатан ветрић и све је указивало на то да ће дан бити диван. Све четири генерације наше школе окунуле су се испред Гимназије, у тренеркама и са ранцима на леђима, ведри и чили, изненађујуће расположени за један понедељак ујутро. Било је дивно видети све другове на окупу како необавезно чаврљају међу собом и са професорима, без оне понекад напете атмосфере каква зна да буде на часу.

У таквом расположењу, кренули смо пут Липоваче. Пролазили смо центром, а људи су нам махали са прозора. Расположење је расло што смо се више приближавали одредишту. Оно што ме је посебно радовало је то што смо цео пут чаврљали са професорима као да су нам другови - то је врло допринело већ ионако ведрој атмосфери.

Како је пут одмицај почела је кукњава и жаљење, уморни узвици "Кол'ко још?" и граја је одједном утихнула. Било је помало смешно гледати нас, до пре петнаестак минута расположене и хиперактивне, како вучемо једни друге у мртвој тишини.

Мада, неким чудом, чим смо зашли за кривину и угледали хотел испред Липоваче почела је граја и јурњава, као да смо се сви напунили енергијом. Сваки разред је заузео свој сто и клупе и почело је распакивање хране и пића, чаврљање и пуштање музике. Мој разред и ја били смо на периферији, помало издвојени од осталих. На ливади су биле организоване игре у којима је већина учествовала, али ми смо их, на жалост, пропустили. Одлучили смо да се заједно мало прошетамо шумом. После једног круга лагане шетње, другари су били уморни и сви су кренули својим кућама. Шума је полако утихнула и остало је само нас пар пуних енергије. Одлучили смо да обиђемо још пар кругова пре него што кренемо пешке кући. Успут смо застали и код друга на викендаци и дивили се погледу на Шид. Пут од Липоваче до Шида био је диван, само нас пар, тиха музика и необавезна прича. Иако су нам ноге гореле од умора, то нам није покварило расположење. Чим смо стигли кући, уследио је договор за следећи одлазак, и надам се да ћемо то ускоро и урадити.

Све у свему, излет је био диван, дружили смо се међусобно, са професорима, и професори међу собом. Био је то дивно проведен дан, и надам се да ће, будући да предстоји лепо време, бити још таквих.

Јелена Јаношевић, III-2

